

זורמים עם הלחן המתנגן

יאיר הראל

ששר **יהורם גאון** שהצגתי בפניו, הוא התעקש על כך שבחלק השני של הריקוד, בו ישנם שני הצעדים לאחור, נכון לשנותם ולבצעם לפנים. עמדתי על כך שהתנועה צריכה להיות לאחור, וביקשתי ממנו לרדת מהבמה עליה ישב, ולבצע אותם. **יואב** ירד, ביצע, רקד והסכים עם דעתי.

צריך הייתי להגן על היצירות שלי. הגישה הקפדנית שלו תרמה לאיכות הריקודים. כשהיו התלבטויות, אמר לי: "ככה זה, לחבר ריקוד זה גם כואב".

יואב נהג להזמין מדריכים, ואותי ביניהם, כדי להציג בפניו את הריקודים החדשים. הוא זה שהחליט בו במקום, ללא כחל ושרק, לגבי טיב הריקודים, והביע את דעתו. כאשר הריקוד התקבל, היה רושם מיד את צעדיו בשפה המיוחדת לו ובצורה ברורה. הרישום כלל

פע של חוויות וסיפורים מעניינים צברתי מתקופת ההשתלמויות לריקודי עם שערכו **יואב ומירה** ז"ל בקיבוץ שפיים ואחר כך ב"מרכז ביכורי עיתים" בתל אביב.

מדריכים רבים רצו מאוד להציג וללמד את ריקודיהם בהשתלמויות "אשריאל". אין זה סוד שהיה קשה מאוד להתקבל אליהן, כיוון שמספר הריקודים שהוצגו ונלמדו הייתה מוגבלת, המדריכים נבחנו על ידם ב"פינצטה" כדי שיתאימו להשתלמויות שלהם, וכן כיוון שהשירים והריקודים היו צריכים לעמוד בסטנדרט גבוה. אלה היו השתלמויות פרטיות ו"בעלי המאה היו בעל הדעה".

ההשתתפות בהשתלמות הייתה חוויה, והיה בה פל"ה (פעילות, למידה והנאה). שניהם ניצחו בגאון על ההשתלמויות שהיו כעין אבן שואבת למדריכים מכל רחבי הארץ.

הייתי בין המדריכים והיוצרים הרבים שהשתתפו בהשתלמויות. כבר בהתחלה התפעלתי מהמקצועיות, מהאיכות ומהדיוק בהדרכות הריקודים. בשלבים מאוחרים יותר התרגשתי מהעובדה שהכירו את שמי. **מירה** ה"קשוחה" אף קראה לי "אירקה".

בסוף אחת ההשתלמויות אזרתי אומץ וניגשתי ל**יואב**, ואמרתי לו: **יואב**, אתה חיברת ריקוד "הואלס הראשון", אני חיברתי ריקוד ל "ואלס השני", אולי ביחד נחבר את "הואלס השלישי"?

יואב פנה ל**מירה** ואמר לה: "אנחנו לוקחים את יאיר לעבוד איתנו. הוא נראה בחור נחמד". כל השאר היסטוריה.

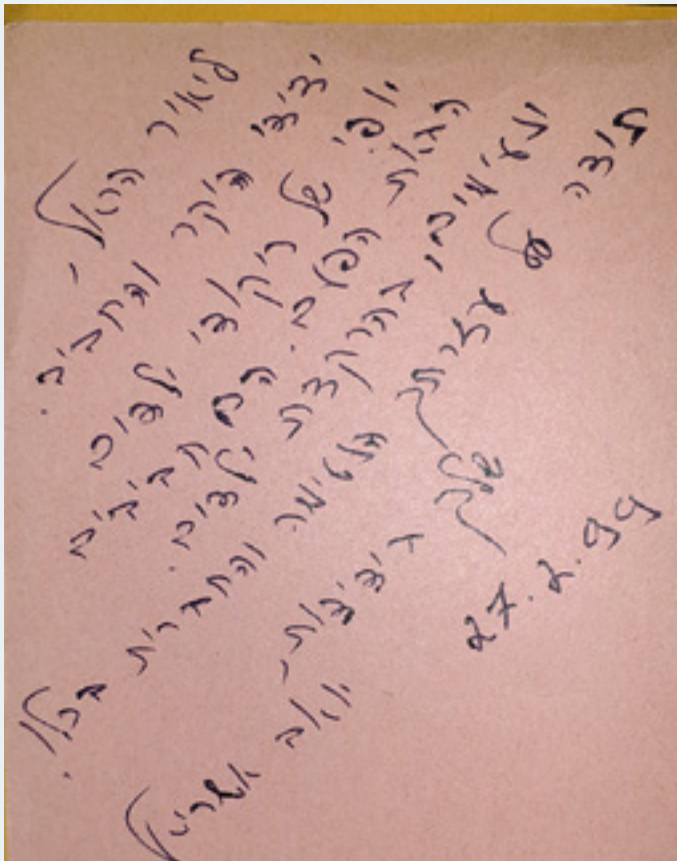
יואב היה מקצוען אמיתי, הבין את הריקוד ואת המוסיקה. כשהצגתי בפניו את הריקודים שלי הוא ישב, הביט, שאל ואף לעיתים אמר שהוא חושב שהצעד צריך להיות אחרת, ועמד על כך בתוקף. אני הייתי צריך מחד גיסא להגיע מוכן ונעול על הריקוד שאני עומד להציג, ומאידך גיסא הייתי צריך להיות פתוח לשינויים שהוצעו על ידו.

כל פעם לפני המפגשים הללו היו לי מחדש "פרפרים" בבטן. מה יגיד **יואב**? בריקוד הזוגות "רק חיוך אחד"

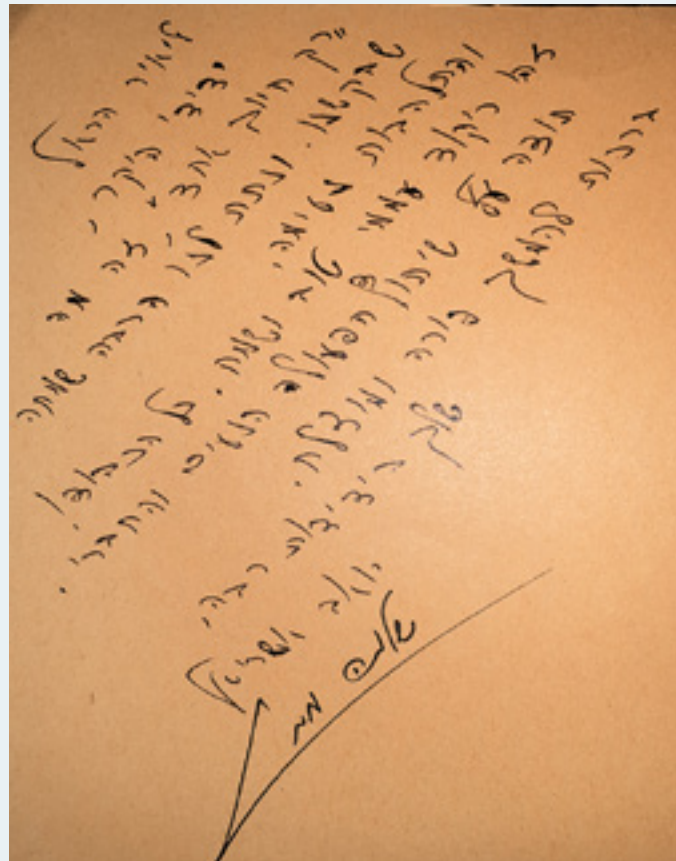
ואמרתי לו: "יואב, אתה חיברת ריקוד 'הואלס הראשון', אני חיברתי ריקוד 'ואלס השני', אולי ביחד נחבר את 'הואלס השלישי'?"
יואב פנה ל**מירה** ואמר לה: "אנחנו לוקחים את יאיר לעבוד איתנו. הוא נראה בחור נחמד".

חברת מונחים של מירה ויואב אשריאל

ריקודי ילדים - הקדשה

רק חיוך אחד - הקדשה

נלמדות מאות שנים ושורדות בזכות רישום התווים." בין לבין היו לנו שיחות קטנות ונחמדות. זכורות לי הנסיעות המשותפות בימי שישי, בהן אספתי אותו מביתו ונסענו יחדיו למושב חדיד, אל שמריהו חבני, לערוך ולבצע חיתוכים במנגינות ובשירים, על מנת להתאימם לריקודים.

תמיכתו במדריכים איתם עבד לא תסולא בפז. יהיה נכון לומר שהוא "בנה", אותנו, כיוון אותנו ותרם להצלחתנו.

ליואב הייתה רטוריקה מיוחדת משלו: "ריקוד צריך להיות פשוט ולא פשטני". "הצעדים זורמים עם הלחן המתנגן", "אני לא גדול אני בגודל הטבעי שלי" ועוד. ריקודי עם עבורו באו מתוך אידיאולוגיה, והוא דאג בכל עת להעביר את משנתו לכל מי שהיה לצידו.

בין הריקודים שיצרתי והצגתי בפניו היו: "יש לי חלום", "רק חיוך אחד", "שלוש אהבותיי", ובהשתלמויות ריקודי ילדים: "מזל טוב", "איזה יום שמח" ועוד.

בכל השתלמות **יואב** העניק חוברת עם הקדשה מיוחדת ליוצרים, בה הכניס את הפן האישי והמיוחד לכל יוצר במלים חמות ומרגשות.

מבחינתי, לעבוד עם **יואב אשריאל** היה חלום שהתגשם, הרגשתי שהיה זה כמו להיות "בסיירת מטכ"ל" של ריקודי העם. זכיתי!

צעדים, אחיזה, ספירה, כיוונים, כמה מלים חינוכיות על הריקוד והשיר ועוד.

בשנת 1992 **הזוג אשריאל** הפיק חוברת מונחים הקשורים לריקוד, לצעדות, לעמידות, למונחי יסוד, לתנועה ומוסיקה, כדי לסייע למדריכים להבין את רישומי הריקודים שבחוברות שהפיק ולעזור בכתיבתם. **יואב** אמר לי: "רישום הצעדים לריקוד חשוב כמו שחשוב רישום התווים ליצירה מוסיקלית. יצירות מוסיקליות

יאיר הראל עם יואב אשריאל באולם בבית דני

ליואב הייתה רטוריקה מיוחדת משלו: "ריקוד צריך להיות פשוט ולא פשטני". "הצעדים זורמים עם הלחן המתנגן", "אני לא גדול אני בגודל הטבעי שלי"